

Н Е Д Ъ Л А ПРЕДЪ РОЖДЕНИЕ ХРИСТОВО.

Родитъ же Сына, и наречеши имя емо Исусъ;
тобы во спасеть людѣ свои ѿ грѣхъ ихъ.

(Мат. гл. 1, ст. 21.)

ЗА БОЖІЕТО МИЛОСЕРДІЕ.

Когато зель отеческото си благословеніе Іаковъ, когато отивалъ въ Месопотаміа, и искалъ на пѣтътъ при захожданіето на слънцето да си почине на едно мѣсто гдѣто сѣ намѣрилъ, лѣгналъ, и заспалъ; той затворилъ тѣлесныты си очи на сзнь, нъ отворилъ дѣшевныты си въ едно видѣніе на небесны откровеніа. Видѣлъ една стълба, на която връхътъ былъ допрѣнъ ѹ небото, а дръгъатъ и край достигалъ до земата, и постѣпала та на стълбата Ангелы, отъ които едни възлизали, а дръгы слизали: „Еѣ лѣстница еѣже главо досазѣше до небесъ, и Ангели Божіи восхождѣхъ, и нисхождѣхъ по ней.“(1) Въ таквосо видѣніе, като сѣ провѣдилъ Патриархътъ ѹдивленъ: „колко страшно е, рѣкълъ, това мѣсто!“ наистина „това е Божіатъ домъ, и ты сѣ небесныты врата.“(2) Онаѣ таинственна стълба е прообразѣвала великото, высокото, и неизреченното таинство на възплотителното смотрѣніе на Божественнаго Слова, Спаса, и избавителя, роденъ преславно отъ Дѣва Маріа; за която благовѣстѣва Архангелътъ Іосифъ: „Родитъ же Сына, и наречеши имя емо Исусъ; тобы во спасеть людѣ свои ѿ грѣхъ ихъ.“ Преслѣшаніето на древноаго Адама е отѣлило до край земата отъ небото, отдалечило твърдѣ много человекъ отъ Бога, и затворило вѣчно Райската Дверь, нъ възчеловѣченіето на новаго Адама, Богочеловекъ Исуса е блаженната онаѣ стълба, която пакъ е събрала земныты сѣ небесныты, която пакъ е съобрала человекъ сѣ Бога, която пакъ е отворила затворената спасителна дверь. Възлизаніето, и слизаніето на Ангелыты по-стѣпалата на стълбата е възлизаніето на человекъското естество къмъ Божіето, чрезъ което человекътъ е станѣлъ Богъ; и слизаніето на Божіето естество къмъ человекъското,

[1] Быт. гл. 28, ст. 12. (2) Тамже ст. 17.